

Рукавичка

Ішов дід лісом, а за ним бігла собачка, та й загубив дід рукавичку.

Коли біжить зайчик. Прибіг до рукавички та й питає:

- А хто-хто в цій рукавичці?
- Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка. А ти хто?
- А я зайчик-побігайчик. Пустіть і мене!
- Іди!

От біжить мишка, улізла в ту рукавичку та й каже:

- Тут я буду жити!

Коли це жабка плигає та й питає:

- А хто-хто в цій рукавичці?
- Мишка-шкряботушка. А ти хто?
- Жабка-скрекотушка. Пусти й мене!

Де не взявся — біжить кабан.

- Хро-хро-хро! А хто-хто в цій рукавичці живе?
- Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка та вовчик-братик. А ти хто?
- Хро-хро-хро! А я кабан-іклан. Пустіть і мене!
- Та що вже з тобою робити,— йди!
- Уліз і той.

Коли це біжить лисичка — та до рукавички:

- А хто-хто в цій рукавичці живе?
- Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка та зайчик-побігайчик. А ти хто?
- Та я лисичка-сестричка. Пустіть і мене!
- Та йди!

Аж суне вовчик — та й собі до рукавички, питається:

- А хто-хто в цій рукавичці живе?
- Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик та лисичка-сестричка. А ти хто?
- Та я вовчик-братик. Пустіть і мене!
- Та вже йди!

Коли це дід оглядівся,— нема рукавички. Він тоді назад — шукати її, а собачка попереду побігла. Бігла-бігла, бачить — лежить рукавичка і ворухиться. Собачка тоді: «Гав-гав-гав!»

Вони як злякаються, як вирвуться з рукавички,— так усі й порозбігалися лісом.

Прийшов дід та й забрав рукавичку.

Уліз і той. Коли це тріщать кущі, вилазить ведмідь — та й собі до рукавички, реве й питається:

- А хто-хто в цій рукавичці живе?
- Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка, вовчик-братик та кабан-іклан. А ти хто?
- Гу-гу-гу! Як вас багато! А я ведмідь-набрідь. Пустіть і мене!
- Та вже йди, тільки скраєчку! Уліз і ведмідь.
- Та так вже тісно, що рукавичка ось-ось розірветься.